

градъ. Тукъ Той исцѣрилъ людѣ-тъ дѣщерѣ на Хананеенка-та; отъ тукъ послѣ ходилъ въ сѣверс-источны-тъ Галилейскы предѣлы, дѣто разливалъ свѣтлинѣ-тъ на Божественно-то свое учение. Тамъ-то станѣло, кога-то Господь поучавалъ народа, дѣто една жена извикала: „блаженна је утроба-та, що Та је носила, и гърды-тъ що сѣ Та кърмили“. По преданіе, тукъ йоще показватъ камѣкъ, на който Спаситель сѣдалъ, като поучавалъ народа. Този камѣкъ са-нахожда въ Тиръ, дѣто сега има развалины отъ храмъ. Въ Тиръ има една малка православна църква. Жители са-считатъ около двѣ хиляды, сичкы-тъ рыба̀ри. Тирскы-тъ и Сидонскы страны принадлежели на Ассирово-то колѣно.

СИДОНЪ ИЛИ САИДА.

Отъ Тиръ къмъ Сидонъ пѣтъ-тъ иде по край море-то, коѣто съ ужасенъ ревъ налита на пѣсекливый брѣгъ. Четыри часа отъ Тиръ на морскыя брѣгъ са-нахожда мѣсто-то, дѣто стоялъ Финикійскый-тъ градъ Сарепта. Тамъ былъ проведенъ отъ Бога пророкъ Илія при бѣдна-та довица за прихраняне-то му въ гладно-то време. Тукъ Божій-тъ пророкъ чудесно умножилъ хлѣба и елея на довица-та и въскрьсилъ нейныя сынъ.

Сидонъ је основанъ отъ по-старыя Ханаановъ сынъ Сидона на брѣга на велико-то море. Той былъ единъ отъ най-славны-тъ, най-силны-тъ градове на древнѣя мѣръ; но за свое-то идолопоклонство и за роскошность-та си, що съблазнила и Соломона, подложенъ былъ на Небесно-то осѣждане, коѣто и сега личи на него, като печать отвратителенъ, макаръ и да не са-вижда до толкозъ за съжалѣване, като Тиръ, който былъ съперникъ на слава-та му.

Сидонъ стои на високо мѣсто и далечъ надминува Тиръ съсь своитѣ зданія и съ народныя си животъ. Ололо Сидонъ природа-та дыше съ привѣтливость. Отъ къмъ сѣверна-та страна има не голѣма крѣпость. Жители въ Сидонъ има до седемъ хиляды, отъ които петъ стотинѣ сѣ христіены. Има не голѣма църква православна, сѣщо и — Римско-католишка, арменска и маронитска. Сидонска-та търговія је доста добра